

לוי מרים

בת מכלוף ומזל. נולדה ב־29 בחודש מארס 1929 בירושלים. למדה בבית־הספר לבנות והצטיינה בכשרון מיוחד לסריגה, רקימה ומלאכת־מחשבת. אך לאחר שסיימה כיתה ו' נאלצה להפסיק את הלימודים כדי לעזור להוריה. בפרוץ מלחמת־השחרור התנדבה לעבוד כחובשת ויצאה גם לחפירות ולמשלט כשהרובה בידה. סיימה קורס ל"עזרה ראשונה" ובשעות הפנאי היתה עושה "נסיונות חבישה"

באחותה הקטנה או באמה, כדי להיות מאומנת בעבודתה. באחד מימי־ההפגזה הקשים בירושלים, בכ"ז באייר תש"ה, חזרה מעבודתה, החליפה בגדיה בחלוק לבן ועמדה לצאת אל בית־החולים. אמה הפצירה בה לחכות קצת, כי בחוץ עפו פגזים מכל עבר. "אני משוריינת. — ענתה מרים. — הנה החלוק הלבן שעלי ומגן־דויד־אדום" שעל זרועי — זה שריוני". לא עמד לה שריון זה של אחות־רחמניה. התפוצצות אדירה נשמעה עם צאתה לרחוב ורסיס פגז פגע בראשה. לאותו בית־חולים אליו הלכה, הובאה על אלונקה כשהיא מחוסרת הכרה, וכעבור 24 שעות יצאה נשמתה ב־6.6.1948. היתה קבורה בשייך־באדר א'. ביום כ"ח באלול תש"י (10.9.1950) הועברה למנוחת־עולמים להר־הרצל בירושלים.